

послѣ родѣтъ отъ отчаяніе начналь по между си междо-
р. хр. усобна войнѣ.

Въ малко время погинали въ града толко много Ереи, что-то изхвърлили вънъ отъ града нѣколко стотини хъляды мрѣты тѣла; освѣнъ това улици-тѣ и кѫщи-тѣ въ града били пълни съ мрѣты тѣла. Най-послѣ Римляне-тѣ вѣзнали въ града, развалили го съвсѣмъ и разрушили храма, така, что-то каменъ на камень не останалъ. Въ това время Евреи-тѣ ся распрѣснали по всичкия свѣтъ и отъ тогава нѣмѣтъ свое отечество.

Подирь сmrть-тѣ Веспасіановѣ въцарился *Титъ*, кой-то е былъ твърдѣ добросърдеченъ человѣкъ. Той толко любилъ свои-тѣ подданици, что-то считалъ себе счастливъ кога-то имъ правиль нѣкое добро, а кога-то неможаль да стори нѣкое добро, тогава дръжалъ оня день за изгубенъ. Заради това Римляне-тѣ го нарѣкли „отрада человѣчеству“.

Въ царствованіе-то Титово случилися много бѣдствія въ Римскы-тѣ владѣнія: заразителны болѣсти, пожари и гладъ; освѣнъ това съвсѣмъ пропаднали нѣколко градове. Тогава ся случило така: огнедишка-та планина *Везувія*, въ Южнѣ Италії, близо Средиземно море, послѣ едно страшно землетрясеніе начнала да исхвърля горящъ пепель и лавъ на нѣколко часове далеко и толко много, что-то два градове: *Херкуланумъ* и *Помпей* были съвсѣмъ затрудани съ лавъ, и изгубилися. Около 150 години послѣ изровили тия градове джлбоко изъ подъ землї-тѣ. и отъ тогава начнали да разчищяватъ въ тѣхъ цѣлы улици и да намиратъ кѫща, храмове, книги, различни домашни пѣчта (вещы) даже и человѣчески тѣла.

Отъ шесть-тѣхъ слѣдующы императоры само единъ *Домиціянъ*, братъ Титовъ, былъ жестокъ и безгрыженъ человѣкъ; а други-тѣ пять императори: *Нерва*, *Траянъ*, *Адріянъ*, *Антонінъ* и *Марко Аврелій*.